

Божественният МОДЕЛ на ЖИВОТА

Ейдриън
Ибънс

Ейдриън Ибънс

Божественият модел на живота

*За постигане на благополучие в живота и успех
в начина на мислене и отношенията*

adrian@life-matters.org
www.maranathamedia.bg

Съдържание

1. Търсенето.....	4
2. Падналата ябълка.....	6
3. Стояща на луната, облечена със слънцето.....	9
4. Духовна карта и компас.....	13
5. Божественият модел.....	17
6. Потокът на живота.....	25
7. “Богът на този свят” и раждането на опозиционни сили....	29
8. Шабат за душата: намиране на вътрешен мир.....	35
9. Тесният път до Божествения модел.....	39
10. Следващата стъпка.....	45

*Всички библейски цитати са от превода на Верен,
с изключение на специално отбелязаните.*

1. Търсенето

В края на седемнадесетото столетие Исаак Нютон размишлявал върху сферата на небесната механика. Какво било отношението, което управлява небесните тела при движението им в небесата? Възможно ли било да съществува простиък универсален закон, който да е в състояние да обясни тези отношения, или това била една сложна и тайнствена система отвъд областите на нашето разбиране? Кое предизвикало това търсене в сърцето на Нютон? Дали той действително бил ударен от ябълка по главата, което от своя страна да го накара да се замисли за ефектите на гравитацията? Едно наскорошно откритие в архивите на Лондонското кралско общество разкрива отговорът в един ръкопис, който би могъл да се превърне в биографията на сър Исаак Нютон.

След вечеря, понеже времето беше топло, излязохме в градината и пихме чай под сянката на едни ябълкови дървета...той ми каза, че бил в същата ситуация, както преди това, когато идеята за гравитацията му била дошла на ум. Това било предизвикано по случай падането на една ябълка, докато стоял в съзерцателна нагласа. Защо винаги трябвало тази ябълка да слеза перпендикулярно на земята, си помислил той...¹

¹<https://www.newscientist.com/article/2170052-newtons-apple-the-real-story/>

Тази среща с падналата ябълка задвижила последователност от събития, довела до създаването на *Принципия*, в която Нютон полага основите на класическата механика и трите универсални закона на движението. Тези закони описват отношението между всички предмети, силите, които им оказват въздействие и произтичащото от това движение. Нютон използвал латинската дума *гравитас* (тежест) за въздействието, което щяло да стане познато като гравитация и да определи закона за универсалната гравитация.²

Нютоновата *Принципия* щяла да доминира в научния възглед за физическата вселена през следващите 300 години. Той успял да използва тези принципи при описанието на траекториите на кометите, движението на приливите и отливите и прецесията на равноденствията, което премахнало и последните останали съмнения, че земята била център на слънчевата система.³ Изучаването на отношенията между физическите небесни тела предефинира разбирането ни за вселената и разшири способността на човечеството да работи със силата на нашия свят и да я обуздава според законите на гравитацията.

Търсенето на Нютон във връзка с небесните тела било задействано от едносъбитие от земните тела. Наблюдението на една ябълка, падаща от дърво, повдигнало въпрос за отношението между ябълката и земята и какво билоонова, което ги привличало едно към друго.

Стойки на ръба на 21-то столетие, умът ми се е обърнал към едно ново търсене и то се отнася за отношенията между духовните тела. Ако едно правилно разбиране за отношенията на физическите тела би могло да постигне такъв чуден напредък в научните начинания на човечеството, какво би било въздействието на едно правилно разбиране за отношенията на небесните и земните духовни тела? Под земни духовни тела имам предвид отношенията между умовете на мъжете, жените и децата, отношенията между човека и божествената област и дори отношенията в самата божествена област. Тук бихме могли да споменем, че начинанията на Нютон били подтикнати в сферата на земното, но намерили своя отговор в областта на небесното.

Нека започнем нашето търсене на универсалния закон, който управлява духовните тела.

²https://en.wikipedia.org/wiki/Isaac_Newton#Mechanics_and_gravitation

³Пак там

2. Пагналата ябълка

Докато работих в една християнска организация, бях на позиция, при която станах свидетел на резултатите от сексуалната злоупотреба. Докато наблюдавах някои от травмите, през които минаваха тези хора, започнах все повече да осъзнавам, колко много болка съществува в обществото. В моментите на тишина аз започнах да се питам как един християнин може да стигне до едно такова масивно предателство на доверието, тъй като с някои от тези жертви бяха злоупотребили доверени ръководители в църквата. Тази мисъл се загнезди дълбоко в сърцето ми. Как е възможно някой, който вярва в Христос и е уважаван като водач, да позволи да се случат подобни неща и то не в незначителен мащаб, а с една отвратителна регулярност? Предстоеше още.

Обаждането по телефона беше отчайващо. Знаех, че трябва да се отзова на помощ. Двама от членовете на християнското общество, на което служех, имаше разгорещена свада. Когато пристигнах, чух суматохата и се помолих за мъдрост и благодат. В очите на децата имаше страх, докато родителите изливаха един към друг горчивината си. В църкватане бихте допуснали, че би могъл да съществува подобен конфликт. Събитията през онази нощ се уталожиха, но това разпали нещо дълбоко в мен.

Припомних си статистиките за развода и сексуалната злоупотреба, които бях изучавал по време на обучението си. Тези статистики сега имаха няколко лица и имена. Сериозността на ситуацията беше белязана от бруталните факти. Тогава всъщност, аз си спомних времето, когато ябълката падна в ума ми при мисълта:

Нещо липсва. Нямаме отговорите, както си мислех преди това. Ако бяха отделни случаи тук-там, бих го възприел някак си, но не и числата, които виждах пред себе си: В момента всяко едно на десет деца е жертва на сексуална злоупотреба.⁴ В организацията, за която работех, разводът беше стигнал 28%, а конфликтите в брака до 58% в определени региони.⁵

Нямаше как просто да игнорирам данните. Трябваше да намеря смислен отговор на този срив в отношенията в семейството и в обществото. Този проблем ставаше още по-объркващ поради високата стойност, която повечето хора поставяха върху своите семейства, както в света, така и в църквата. Помислете за следните изявления:

Семейството е най-важното нещо на света – Принцеса Даяна.

Силата на една нация идва от целостта на дома – Конфуций.

Най-щастливите моменти в моя живот са били онези, малкото, които прекарах у дома, в лоното на моето семейство – Томас Джеферсън.

Ценете връзките си с хората – вашите отношения с приятелите и семейството – Барбара Буш.

Постоянно чувам тези идеи и все пак има толкова несъгласие, конфликти злоупотреба в семействата и обществото, което повдига въпроса: Кои са същинските принципи, които подхранват силни и здрави взаимоотношения? Има ли универсален закон за движенията на сърцето, които, когато се разберат и приложат правилно, биха хармонизирали отношенията ни и намалили несъгласията и злоупотребите?

⁴От тъмнина към светлина. Прекратете сексуалната злоупотреба. www.d2l.org
– данните са от август 2013.

⁵<http://family.adventist.org/home--divorce-and-remarriage-in-the-seventh-day-adventist-church.html>

Както при Нютон, умът ми беше привлечен към отношенията на небесните тела в търсене на план или модел, който би отговорил на въпросите ми. Търсенето ми ме отведе много по-далече, отколкото предполагах и това е и причината за заглавието на тази малка книжка - *Божественият образец на живота*. Докато търсех отговорите за тайната на успешните отношения, бях изложен на простицката реалност, която съдържа мъдрост в много аспекти на човешкото преживяване. Когато разсъждавам за това, колко далече достига този принцип, аз съм изумен и въодушевен от изводите. Осъществих множество експерименти с удивителни резултати, основани на тези принципи.

Като начало, нека размислим за процеса, чрез който получаваме живот. Бащата предава своето семе на майката, която отхранва и поддържа растежа на детето в нейната утроба, от която след това тя го ражда. Принципът на активния генеративен източник на бащите ни и пасивният отхранващ канален принцип на майките ни, мъдро ни говорят за чудния модел на живота,

защото действително това е начинът, по който всички ние получаваме живота в тази земна сфера. Хармоничното подреждане на източник и канал дава живот. Разширеното приложение на този простицък принцип и изводите от него за всеки аспект на живота ни, етемата на тази малка книга. Като част от нашето пътешествие, ще помислим също и за един друг принцип, който воюва срещу модела на живота, който е изопачил този модел, докарвайки скръб, объркване и смърт.

Нека се обърнем към небесните тела, които били част от това, върху което Нютон разсъждавал през перспективата на физиката. Помислете за отношенията на слънцето, луната и земята, докато се фокусираме върху аспектите на светлината, гравитацията и пулса на потоците, отнасящи се до тези тела.

3. Стояща на луната, облечена със слънцето

Ако се случи да застанете на брега на Минас Бейсин в Нова Скотия, когато идва приливът, ще чуete онова, което наричат “гласът на луната” под формата на 14 милиарда тона вода, която се влива в този воден басейн, където се намират най-големите приливи в света. Едва когато Нютон публикувал *Принципия*, светът започнал да разбира гравитационните отношения между слънцето, луната и приливите.⁶ Разбирането за движението на приливите и отливите е от съществено значение за моряците при успешната им навигация в морето. Ползата от познаването на гравитационните влияния на луната не е единствено за моряците, но както наскоро научих от един приятел, заклет сърфист, най-добрите вълни се появяват при новолуние и при пълнолуние. Този феномен се свързва с пролетния прилив.

Когато има пълна или нова луна, се получава комбинация на гравитационните притегляния на луната и слънцето. При такива случаи, приливите са на много високо ниво, а отливите са на много ниско ниво. Това е познато като пролетен прилив. Пролетните приливи са особено мощни (нямат нищо общо със сезона пролет). **Получават се, когато земята, слънцето и луната са в една линия. Гравитационните сили, както на луната, така и на слънцето, допринасят за приливите. Пролетните приливи се случват през време на пълна луна и нова луна.**⁷

Когато слънцето, луната и земята са подредени в една линия, това създава по-голяма гравитационна сила върху земята, което произвежда по-големи приливи и разбира се, по-високи вълни. Въпреки че гравитацията на

⁶<http://www.thehighesttides.com/what-causes-the-highest-tides.shtml>

слънцето е много по-голяма от тази на луната, по-голямата близост на луната до земята прави нейното гравитационно влияние малко над два пъти по-голямо от това на слънцето. От ключово значение за пролетния прилив е подреждането на слънцето, луната и земята.

Приблизителният двуседмичен ритъм на приливите има огромно влияние върху морските организми и онази част от сушата, покривана с вода по време на прилива. Ако плувахте при Големия Барьерен Риф, край бреговете на северен Куинсланд в Австралия, от четири до шест дни след определено пълнолуние през годината, бихте станали свидетели на най-голямото размножително събитие на планетата. Коралът се размножава, когато приливите са в застои, за разлика от много видове риби, които се възползват от голямото оттегляне на водите, за да отнесат хайвера си на сравнително по-безопасно място в откритиводи.

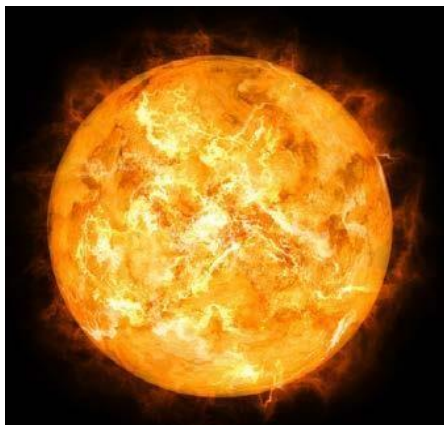
Циклите на луната повлияват и периодите на бременността при гръбначните животни и менструалния цикъл на жените е приблизително същия като този на луната.⁹ Следователно, налично е доказателство, показващо връзката между плодовитостта и възпроизводителността и циклите на луната.

Можем ли да научим нещо от приливния ритъм на природата? Могат ли отношенията на слънцето и луната към земята да ни осигурят ключ за

⁷<http://home.hiwaay.net/~krcool/Astro/moon/moontides/>

проумяването на тайната на нашите духовни взаимоотношения? Ако успешността и плодовитостта на физическия живот могат да бъдат проследени във връзката им с познанието за ритмичните цикли на слънцето и луната в отношението им към земята, възможно ли е да се извлекат поуки за духовната област?

Преди да поемем в тази посока, нека помислим за едно друго отношение относно слънцето, луната и земята. Луната няма своя собствена светлина. Тя е пасивен обект. Всичката светлина на луната е отразена слънчева светлина. Слънцето генерира своя собствена светлина; то има активен принцип. Луната отразява светлината на слънцето; тя работи по пасивен принцип. Активното слънце и пасивната луна работят заедно за създаването на едно ритмично въздействие върху земята. Нека отново се запитаем: има ли поуки тук от отношението на слънцето и луната, които да ни говорят за ритъма на живота в духовния свят?

Помислете, какво се случва, когато се опитате да погледнете директно към слънцето. Яркостта на слънцето прави така, че не можем да гледаме към него повече от няколко секунди. Гледането към слънцето ще увреди зрението ви. Има ли начин да се гледа слънчевата светлина? Да, можем да гледаме светлината на слънцето, гледайки директно към луната, и по този начин елиминираме опасността от повреждане на очите ни. Светлината, която идва от слънцето като източник е канализирана чрез луната, която действа като посредник, за да ни донесе светлина по един безопасен начин. Въпросът, който веднага изплува е:

⁸<http://www.greatbarrierreefs.com.au/coral-spawning/>

⁹https://en.wikipedia.org/wiki/Tide#Biological_rhythms

“Има ли някакъв замисъл в това?” Ръководещото присъствие на слънцето е толкова важен компонент за целия живот. Неговите лъчи ни донесат топлина и светлина, и то има централна роля в плодородието на планетата, но ако се отнесем “непочтително” към него, то може да ни нарани. Отново се питаме: има ли каква да научим от това?

Когато древният мъдрец Йоан стоял на остров Патмос в Средиземно море, той видял нещо много чудно във видение:

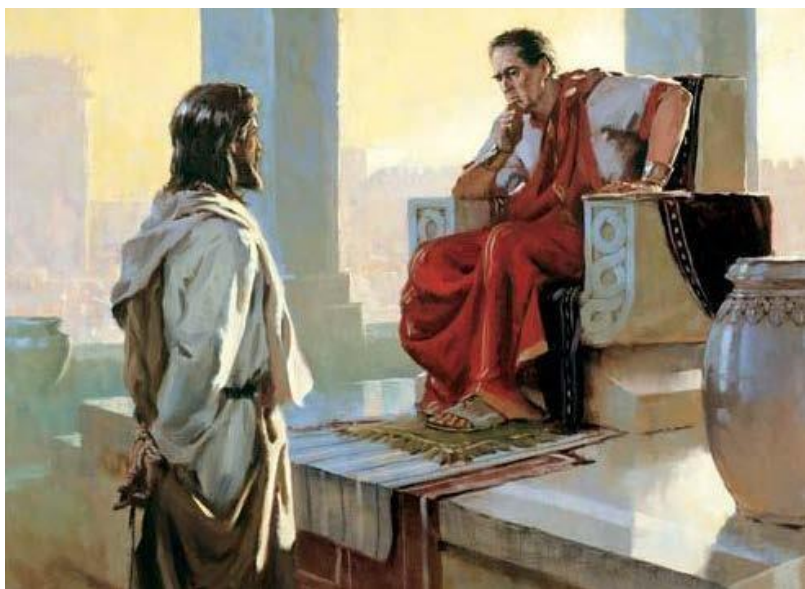

**И голямо знамение се яви на небето: жена, облечена със слънцето, с луната под краката ѝ, и на главата ѝ – корона от дванадесет звезди
Откровение 12:1.**

Йоан описва едно отношение между слънцето, луната, звездите и една жена. Тя е стъпила на луната. Това е нейната основа. Облечена е със светлината на слънцето и има светлина от дванадесет звезди на главата си. Тя изглежда напълно в хармония с времевите цикли на слънцето, луната, звездите и като че е наясно с нейните отношения с тях. Като вземем под внимание това, че книгата Откровение е книга на духовни теми, това не би ли трябвало да има духовна значимост?

Преди да отговорим на този въпрос е добре да се запитаме: “Можем ли да се доверим на библейските писания като надеждно ръководство за духовните неща?”

4. Духовна карта и компас

Римският управител Пилат бил изследвал лицата на много хора, доведени на съд пред него в съдебната му зала в Юдея. Лицето на този човек било много различно. Отвън тълпата изисквала с крясъци смъртта му, а в очите му нямало абсолютно никакъв страх. Пилат познавал лицата на стотици престъпници, но човекът, който стоял пред него, определено не бил от тях. Благородната му осанка и спокойният нежен поглед заинтригували магистрата. Той говорил за едно царство отвъд този свят - едно царство отвъд политиката, завоеванията и войните. Той бил обвинен, че заговорничи против римската власт, носейки титлата на дългоочаквания Месия на юдеите.

„Затова Пилат Му каза: Тогава, Ти Цар ли си? Иисус отговори: Ти казваш, че аз съм Цар. аз затова се родих и затова дойдох на света, за да свидетелствам за истината. Всеки, който е от истината, слуша моя глас“ Йоан 18:37.

Цар, който свидетелства за истината? Кой цар някога е свидетелствал за истината? Царете обикновено спечелват и поддържат властта си чрез война, измама, манипулация и строг контрол. Тогава Пилат задал критично важния въпрос: “Какво е истина?” Зададен по друг начин: този въпрос може да звучи така: “Как можем да познаем истината?”.

Всяка мислеща личност си има свой авторитет, оракул на истината, място или личност, от където те се чувстват уверени да черпят правилната информация относно реалностите на живота и смъртта. За много хора този източник е техният собствен ум. Онова, което виждат, чуват и преживяват, и изучават за тях е достатъчно, за да определят истината. Те са убедени, че очилата, през които виждат света, не са изкривени по никакъв начин. Едно кратко напомняне за това как децата реагират на изпитващите въпроси на своите родители, когато са прекрачили границите на семейните правила, трябва да ни убеди, че имаме естествена наклонност да изопачаваме истината по начин, който пасва на обстоятелствата, в които се намираме. Друг пример, който може да си припомним е: колко много политици отговарят на въпросиот медиите, избягвайки същината на това, за което са запитани. Можем ли да разчитаме на себе си в търсенето на истината, ако сме толкова склонни към изопачаването и избягването ѝ тогава, когато не ни пасва?

Има и такива, които просто се облягат на традицията, стигнала до тях чрез бащите им. Как можем да се уповаваме на себе си или на бащите си за абсолютната истина? Като знаем, че самите ние сме склонни да изопачаваме информацията, не мислим ли, че същото би могло да е направено и от тези преди нас?

При наличието на онази човешка тенденция да се лъже, мами, преувеличава или подценява, как можем да намерим истината? Това ни връща към въпроса на Пилат: “Какво е истина?” Пред него стои Един, Който е допуснал да бъде изпитан напълно по този въпрос. Той казал, че е дошъл да свидетелства за истината и твърдението Му, че е Месия, Го прави лесен за изпитване.

А Той им каза: А вие, какво казвате, кой съм аз? (16) Симон Петър в отговор каза: Ти си Христос, Синът на живия Бог. (17) Исус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, сине Йоноу, защото плът и кръв не са ти открили това, а Моят Отец, Който е на небесата. Матей 16:15-17

Заявявайки, че е Месия, Исус прави себе си предмет на пророчествата на Стария завет относно Месия. Всички тези пророчества били написани стотици години преди времето на Исус.

Помислете само за някои от пророчествата относно раждането Му.

Няма да липсва скиптер от Юда, нито жезъл на управление отсрещ краката му, докато дойде Сило. На него ще се покоряват народите. Битие 49:10

Това много, много по-малко число би било като да се покрие територията на Франция с монета от 1 Евро с 60 см. дебел слой. Отбележете една от тези монети с х, разбъркайте ги и след това изпратете някой спевръзка на очите да открие точно тази монета - още при първия опит. Вероятността е потресаваща, а това е само що се отнася до пророчествата за Месия.

Има и други пророчества, отнасящи се за издигането и падението на световните империи, които са записани в книгата на пророк Данаил и са се изпълнили с точност. Точно заради точността им, някои са решили, че е невъзможно тези пророчества да са истински и са стигнали до заключението, че те трябва да са били написани след описаните събития.

Свитъците от Мъртво море, открити след 1946 г. съдържат по-голямата част от Стария завет и са датирани най-малко от третото столетие преди Христос, което доказва, че пророчествата са били дадени най-малко двеста години преди Иисус

да дойде. Никой друг човек в историята не е бил подкрепен от такава степен на вероятност, и никоя друга книга не може да настоява до такава степен в подробно предсказване на бъдещето, както Библията. Такава точност трудно може да се пренебрегне, освен ако, разбира се, не прибегнем към политическата практика за изопачаване на фактите, понеже не ни харесват. Поканвам ви да тествате точността на Библията, чрез нейните пророчества, особено онези, отнасящи се до личността на Иисус. Ако имате достъп до You Tube, гледайте презентацията: "Библейско пророчество за Иисус. Просто още един човек?" от д-р Уолтър Файт.¹¹

Ако вземем под внимание точността на пророчествата за Месия, това предполага, че нещата, които Той ни казва, и онези, които са казани за Него в Библията, си струва да бъдат разгледани внимателно. С принципите на източника и канала, които открихме до този момент, нека сега да погледнем към Библията, за да видим как тя ни обяснява този Модел на Живота.

¹¹<https://www.youtube.com/watch?v=9wj95tRbNEU>

5. Божественият модел

Пилат бе задал изключително важен въпрос: “Какво е истина?” Ако беше изчакал отговор, може би щеше да получи следните думи: “Аз съм пътят, истината и животът: никой не идва при Отец освен чрез Мен.” Йоан 14:6. Исус говори за истината във връзка с отношенията Му с Неговия Отец. Той е пътят до Отец. На друго място, когато говори на Своите последователи, Исус запитал учениците:

...А вие, какво казвате, кой съм аз? (16) Симон Петър в отговор каза: Ти си Христос, Синът на живия Бог. (17) Исус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, сине Йонов, защото плът и кръв неса ти открили това, а Моят Отец, Който е на небесата. Матей 16:15-17

Отговорът на въпроса на Пилат беше, че Исус е истината и центърът на тази истина беше, че Исус е каналът или пътят до Отец. Това е истината на Божествения модел, и в първото писмо до Коринтяните Павел ни дава определение на този модел:

За нас има само един Бог – Отец, **от Когото** е всичко, и ние заНего; и един Господ – Исус Христос, **чрез Когото** е всичко, и ние чрез Него. 1Коринтяни 8:6

Моделът се разкрива в двете думи, които идват веднага след имената Отец и Исус Христос.

Същество	Модел	Определение (от конкорданса на Стронг)
Отец	ἐκ от Когото	ек, “ек” – Основен предлог, който обозначава <i>произход, източник</i> (точката, от която произтича едно движение или действие)
Исус Христос	διὰ чрез Когото	Диа, “диа” - Основен предлог, обозначаващ каналът на дадено действие; <i>чрез</i> .

Крайъгълният камък на отношенията във вселената е ἐκ → διὰ или на български, От Когото и Чрез Когото. Отец е произходът на какво?

“Всичко.” Исус е каналът на какво? “Всичко.” Тук намираме универсален принцип на отношенията на всички неща в това число и на самия живот. Можем да кажем това по следния начин, там където ζωη (зои) е гръцката дума за живот:

ἐκ → δῖα = ζωη
Източник → Канал = Живот

Спомнете си отново нашия пример за това как човешките същества получават живот. Бащата (ἐκ, източникът) предава своето семе на майката (δῖα, каналът), и животът е даден. Това е тайната на произхода на видовете, споменати в Битие.

Тогава ГОСПОД Бог даде на човека дълбок сън и той заспа; и взе едно от ребрата му и изпълни мястото му с плът. (22) И ГОСПОД Бог създаде жена от реброто, което взе от човека, и я доведе при човека. Битие 2:21, 22

Какво е отношението между Адам и Ева? ἐκ → δῖα. Източникът на видовете беше в Адам (от когото). От него произлезе живият материал за формиране на канала на видовете, жената (чрез когото). И така, всяко дете, родено на този свят изисква процес от типа ἐκ → δῖα (източник-канал), за да получи живот. Адам е разбирал това, когато е казал:

Тази вече е кост от костите ми и плът от плътта ми; тя ще сенарече жена, защото от мъжа беше взета. Битие 2:23

С помощта на вдъхновените думи на Писанието успяваме да видим духовните отношения на небесните личности Отец и Син. В наблюдението на тези отношения откриваме универсалния закон на цялото творение, който е ἐκ → δῖα, източник-канал. Размислете отново върху няколко пасажа от Писанието.

И Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие... (27) И Бог създаде човека по Своя образ, по Божия образ го създаде; мъжки и женски пол ги създаде. Битие 1:26, 27

..и да просветя всички що е смотрението на тайната, която е била от векове скрита у Бога, Който е създал всичко чрез Исуса Христа. Ефесяни 3:9¹²

Всичко чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало. (4) В Него беше живот и животът беше светлината на хората. Йоан 1:3-4

Бог създал всичко чрез Исус Христос. Именно Неговият Син бил Онзи, на Когото Бог казал: “Да направим човека по Нашия образ.” Образът на отношенията, по който бил сътворен човешки вид, бил отношението на Отец и Сина, и това отношение е $\epsilon\kappa \rightarrow \delta\iota\alpha$, Източник-Канал.

Понеже от създаването на света това, което е невидимо у Него – вечната Му сила и божественост – се вижда ясно, разбираемо от творенията, така че те са без извинение... Римляни 1:20

Книгата Римляни ни казва, че невидимите атрибути на Божеството са ясно видими в направените неща. Кое е това специфично нещо, направено по образа на Бога? Мъжът и жената и отношенията, които те поддържат един с друг. Човешките отношения на мъжа и жената са направени по модела на Отец и Сина, които формирали първоначалните отношения във вселената.

С тези мисли в ума, нека размислим върху още няколко текста от Библията.

Да се утешат сърцата им, съединени купно в любов, и във всеко богатство на съвършено разумение, да познаят тайната на Бога и Отца и на Христа, (3) в Когото са скрити всичките съкровища на премъдростта и на знанието. Колосяни 2:2-3¹³

Отношението Отец и Син е Божественият подпис, поставен върху това творение. Ако погледнете към небето ще видите този подпис върху слънцето и луната. Когато погледнете към произхода на видовете ще намерите този божествен подпис. С този божествен ключ можем да отключим всички съкровища на мъдростта и знанието.

А ние всички, с открито лице, гледайки като в огледало Господната слава, биваме преобразявани в същия образ от слава в слава, като от Господния Дух. 2 Коринтяни 3:18

¹²Цариградски превод на Библията

¹³Цариградски превод на Библията

Посредством наблюдението на божествения подпис $\acute{\epsilon}\kappa \rightarrow \delta\iota\alpha$, Източник-Канал в Отец и Сина, нашите мисли, чувства, отношения и нашето изучаване ще бъдат преобразени по този модел. Намирам за изключително и гениално това, че тайната на цялата мъдрост и знание всъщност здраво свързана с познанието за отношенията на Отец и Сина. Едно неправилно разбиране на техните отношения автоматично унищожава ключа и възпрепятства познанието и мъдростта. Но с това истинско познание и едно продължително размишление върху Отец и Сина, този модел започва да се разгръща пред съзнанието ни, довеждайки в хармония умове и сърца.

Таблица 1 – Принципи на Източника

Стих		Произход (Отец) - $\acute{\epsilon}\kappa \rightarrow$	Канал (Син) - $\delta\iota\alpha$
Той (Христос) е образ на невидимия Бог, първородният на цялото творение. Колосяни 1:15	1.	Невидим	Видим
Който (Христос), бидейки сияние на Неговата слава и отпечатък на Неговото същество... (4) и стана толкова по-горен от ангелите, колкото Името, което е наследил , е по-горно от тяхното. Евреи 1:3, 4 Затова и Бог Го възвиси най-високо и Му даде Името, което е над всяко друго име;... за слава на Бог Отец. Филипийци 2:9-11	2.	Слава	Сияние (Увеличител)
...Синът не може да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец... Йоан 5:19. Но искам да знаете, че... глава на Христос е Бог.... 1Коринтяни 11:3	3.	Водачество	Подчинение

<p>А на кого от ангелите е казал някога: “Седи отядно Ми, докато положа враговете Ти под краката Ти“? Евреи 1:13 Който обитава под закрилата на Всевишния, той ще живее под сянката на Всемогъщия. Псалм 91:1</p>	4.	Защитник	Защитен
<p>И ето, глас от небесата, който казваше: Този е възлюбеният Ми Син, в Когото благоволих. Матей 3:17. А Той в отговор каза: Писано е: “Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста.“ Матей 4:4.</p>	5.	Благословение Дарител/ Снабдител	Благословение Получател
<p>Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, който обитава вечността, чието Име еСветият.... Исаия 57:15. И Словото стана плът и пребиваваше между нас... Йоан 1:14</p>	6.	Превъзвишен (по-малка близост)	Снижаващ се/ Интимен (по-голяма близост)
<p>Аз дойдох в Името на Своя Отец и не Ме приемате; но ако дойде друг в свое име, него ще приемете. Йоан 5:43</p>	7.	Представен (Мисъл)	Представител (Слово)

Има няколко принципа, представени в горната таблица само чрез наблюдаване на характеристиките на отношенията Отец и Син.
Ще разширим тези характеристики в следващите глави.

Таблица 2 – примери за Канал

Източник -ék →	Канал – δiα	
Съпруг	Съпруга	Глава на жената е мъжът . 1Кор. 11:3
Родител	Дете	Почитай баща си и майка си. Матей 19:19
Христос	Църквата	Защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата ; Еф. 5:23
Старейшина	Стадо	Пасете Божието стадо , което е между вас; надзиравайте го не по принуда. 1 Петр. 5:2
Управител	Гражданин	Всеки човек да се подчинява на властите , които са над него; защото няма власт, която да не е от Бога, и колкото власти има, те са определени от Бога. Римляни 13:1
Разум	Чувства	Но изпитвайте всичко; дръжте доброто. 1 Сол. 5:21
Вяра	Дела	...а вярата , която действа чрез любовта. Гал. 5:6
Христос	Библията	И като започна от Мойсей и от всичките пророци , им тълкуваше писаното за Него във всичките Писания. Лука 24:27 Вие изследвате Писанията, защото мислите, че в тях имате вечен живот; и те са, които свидетелстват за Мен. Йоан 5:39
Стар завет	Нов завет	Да не мислите, че съм дошъл да отменя закона или пророците ? Не съм дошъл да отменя, а да изпълня. Мат. 5:17
Първите 4 заповеди	Последните 6 заповеди	А Той му каза: “Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с целия си ум.” (38) Това е най-голямата и първа заповед. (39) А втора , подобна на нея, е тази: “Да възлюбиш ближния си, както себе си.” Мат. 22:37-39

Таблица две е образ на таблица едно. И двете са в отношения $\acute{\epsilon}\kappa \rightarrow \delta\iota\alpha$, източник-канал.

Действието на много елементи от божествения подпис могат да се видят в света. Позициите на произход и канал се променят в зависимост от отношенията. Например, в отношението съпруг- съпруга, съпругът е произходът, а съпругата е каналът. В отношенията майка-дете, майката е произходът, а детето е каналът.

Когато вземем принципите на божествения модел, описани в първата таблица и ги приложим към отношенията, описани във втората таблица, откриваме тайната на хармоничните движения на земните тела в съгласие с първоначалните небесни божествените на вселената — Отец и Синът.

Важно е да се помни, че в примерите за източник предоставени във втората таблица, в крайна сметка тяхната власт е подчинена на Бога, който я е дал. На земята няма власт, която да е напълно независима, и каквито и молби да се отправят от респективните канали, те трябва да бъдат в хармония с върховната власт на Бога. Ако те не са в хармония, то тогава онези, които пребивават в канала на отношенията не просто имат правото, но и са длъжни да апелират с уважение към по-висшата власт.

Да обобщим споменатите принципи:

1. Невидим и Видим: Каналът разкрива или пътят до източника.
2. Слава и сияние: каналът увеличава източника.
3. Водачество и подчинение: каналът се подчинява на източника.
4. Източникът защитава канала.
5. Източникът благославя канала.
6. Източникът доставя за канала.
7. Източникът е представен чрез канала.

Нашият списък започна с действията на канала, защото той ни води към източника, също както Христос ни води към Отец. Щом като веднъж се свържем с източника, вече можем да разкрием неговите действия.

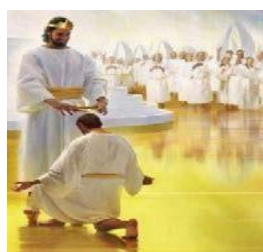
Принципите, които описахме току-що, предоставят ядката на Божествения модел. За да може наистина да се оцени красотата и симетрията на този модел, ние трябва естествено да предоставим увеличение на това в примерите за образ, дадени във втората таблица. Това ще бъде задача за останалата част от книжката в тази поредица.

Съпруг и съпруга

Родител и дете

Христос и църквата

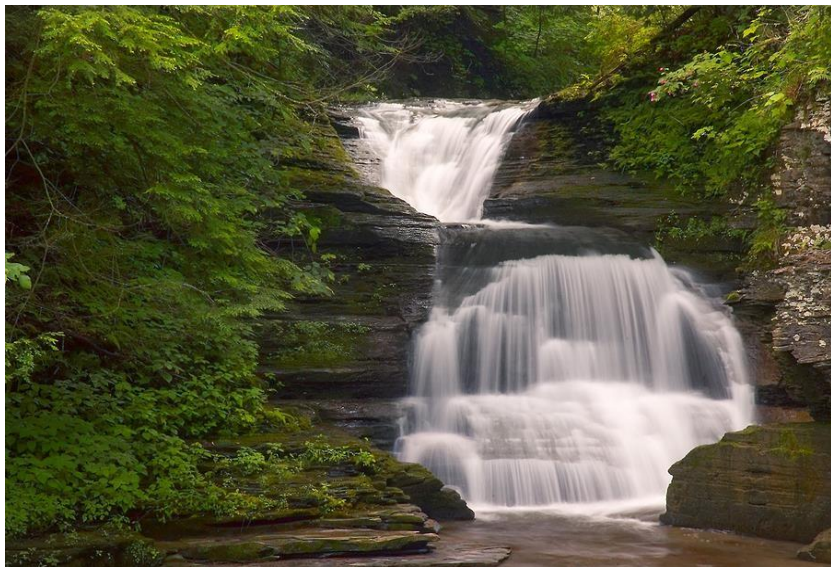

Семе и дърво

Слънце и луна

6. Потокът на живота

За да завършим въвеждането си в Божествения модел, просто трябва да си зададем въпроса: “Източник и канал на какво?” Нека отново се върнем на ключовия библейски стих:

За нас има само един Бог – Отец, от Козото е всичко, и ние за Него; и един Господ – Иисус Христос, чрез Козото е всичко, и ние чрез Него. 1 Коринтяни 8:6

Простичкият отговор е *всичко*. Какво е включено във *всичко*?

След това ми показва реката с водата на живота, блестяща като кристал, която извираше от престола на Бога и на Агнето. Откровение 22:1

Агнето в този стих се отнася за Сина на Бога (Йоан 1:29). Всичкият живот идва от Отец и минава през Сина. Отец е източникът на живота, а Синът е каналът на живота. Този живот протича към нас чрез Духа на Бога. В Библията, Духът често е представян като светлина, вода, вятър, а също и огън. Чрез Духа на Бога ние преживяваме цялата пълнота на благословенията на Отец. Единственото място, от където можем да получим този Дух, е чрез канала – Божият Син.

И Иисус пак им каза: Мир вам! Както Отец изпрати Мен, така и Аз изпращам вас. 22 И като каза това, духна върху тях и им каза: Приемете Свети Дух.”
Йоан 20:21-22

В момента целият свят приема живот на земята поради дарът на Иисус на кръста. Онези, които отказват да приемат от къде идва този живот, в края на краищата изключват себе си от източника. За да приемаме този живот вечно, трябва да признаем подредбата източник- канал при Отец и Сина.

И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот и този живот е в Неговия Син. (12) Който има Сина, има живота; който няма Божия Син, няма живота.
1Йоан 5:11-12

Животът е първото от многото благословения, които се изливат върху нас. Ето още едно:

Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, а да има вечен живот.
Йоан 3:16

В това се яви Божията любов към нас, че Бог изпрати на света Своя Единороден Син, за да живеем чрез Него.
1Йоан 4:9

Източникът на любовта е в сърцето на Отец и се изразява към нас чрез канала – Неговият Син. Така че любовта е потокът, който изтича от източника към и чрез канала. Потокът на любовта може да се изрази по различни начини в модела.

Източник – ἐκ → (Невидим)	Канал – διὰ(Видим)	Потоκ/Живот - ζωη
Мисъл	Дума	Любов
Мисъл	Прегръдка	Любов
Мисъл	Дар	Любов

Мислите на любов, които никога не се изразяват или демонстрират, никога не са познати като съществуващи и ако никога не са познати, те не могат да бъдат приети и преживяни. Колко жизнено важен е каналът на Божия Син в Божествения Модел, за да познаваме сърцето на Отец.

Връщайки се към примера със слънцето и луната, откриваме друг важен принцип. Ако помислим концепцията за светлината на знанието, идващо в помрачения ум, поглеждайки директно към слънцето, особено от едно такова помрачено състояние, би причинило слепота, но същата светлина приета, чрез посредничеството на луната, ще позволи светлината да бъде възприета без увреждане.

Източник – ἐκ → (Невидим)	Канал – διὰ(Видим)	Потоκ/Живот - ζωη
Слънце	Луна	Светлина
Родител	Дете	Знание

Както физическата светлина стига до нас чрез Божествен модел, така и знанието за нашия свят идва при нас чрез инструкция. За да се научим, нашите родители и учители трябва да ни обучават. Можем да изберем да четем сами, но трябва да бъдем научени начетене и трябва да сме под обсега на книги, написани от други, за да се учим. Познанието и мъдростта трябва да бъдат научени чрез потока на инструкцията. Ние не сме родени с готово знание за вселената и заобикалящата ни действителност; учим се от учители или ментор. Ето още някои примери за размисъл.

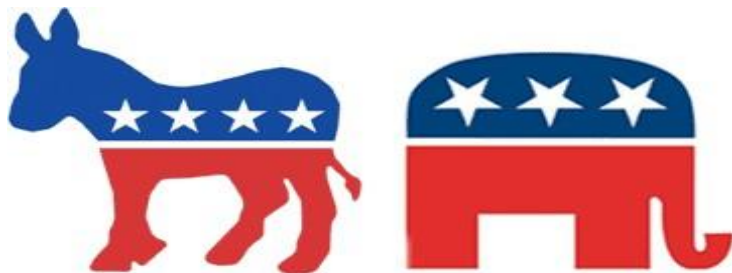
Източник – ἑκ → (Невидим)	Канал – διὰ (Видим)	Поток/Живот - ζωή
Родител	Дете	Живот, любов, благословение, защита, храна, милост, знание, утвърждаване, поправление, ред
Учител	Ученик	Знание, утвърждаване/благослове ние, поправление, ред
Христос	Църква	Живот, любов, благодат, милост, благословение, знание, поправление, ред
Старейшина	Стадо	Любов, благословение, знание, защита, поправление, ред
Управител	Гражданин	Познание, защита, утвърждаване, ред

И така, Божественият Модел има:

1. Източник
2. Канал
3. Поток

Чрез правилното подреждане на източник и канал, потокът ще започне да тече и да носи живот, благословение, плодовитост и благополучие. Но когато те не са подредени и разбрани правилно, тогава ние вкусваме проклятие, разложение и накрая смърт.

7. “Богът на този свят” и раждането на опозиционни сили

Ако можехте да влезете в домовете на управлението на повечето демократично управлявани народи, бихте намерили сбор от представители, които са на страната на правителството и в същото време сбор от представители, които биха се представили като опозицията. Всеки ден, тези опозиционни сили спорят върху неотложните проблеми на нацията. Всеки говорител се опитва да убеди присъстващите в залата в стойността на своите аргументи. Дискусията често е “остра” и “режеща” с повишено ниво на напрежение. Този процес е метод, замислен като разрешаване на несъгласия и е бил от централно значение за европейската и индийската философия още от древността. Познат като Диалектика в Гърция, той е станал популярен чрез Платон в диалозите на Сократ и е господстваща форма на мисленев света днес.¹⁴ Въпреки че тези сили видимо се противопоставят една на друга, те всъщност се разбират като допълващи се, и синтезът, който се явява от конфликта, се смята, че произвежда по-висше качество на истината и превъзходство за онези, които участват и онези, които те представят.

Ако помислим за този принцип от перспективата на Изтока, откриваме, че китайската философия на Инг и Янг, където тези двете са възприемани като противоположности като светлина и тъмнина, огън и вода, мъжко и женско, са всъщност допълващи се и работят за създаването на хармония и баланс.¹⁵ Тези принципи са популяризирани чрез филмовата поредица „Междузвездни войни“, която представя силите на тъмнината и светлината, действащи една срещу друга, но в края на краищата довеждащи до баланс на силата.

¹⁴<https://en.wikipedia.org/wiki/Dialectic>

¹⁵https://en.wikipedia.org/wiki/Yin_and_yang

Как си обясняваме един такъв очевиден свят на противоположности; един свят на напрежението, който очевидно съществува вътре и около нас? Ако си позволим да ни ръководят единствено нашите сетива, изглежда сякаш има много доказателства, подкрепящи един такъв възглед. Ползвайки въведителните думи от поредицата „Междузвездни войни“ можем да кажем: “Преди много време в една галактика, далече, далече.” Ако отново се обърнем към древните пророци, можем да открием генезиса на тази опозиционна система.

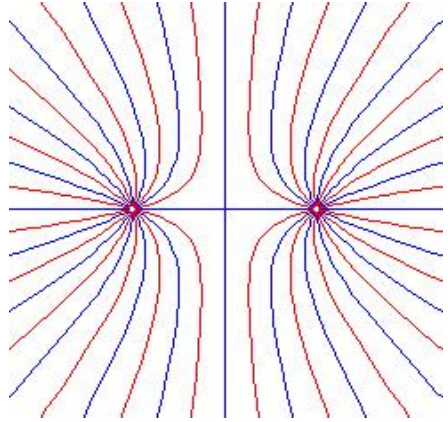
Как си паднал от небето, ти, сияйна звезда, сине на зората! Как си отсечен до земята, ти, който тъпчеше народите! 13 А ти казваше в сърцето си: На небесата ще се изкача, над Божиите звезди ще извися престола си и ще седна на планината на събранието в крайния север, 14 ще се изкача над висотата на облаците, ще бъда подобен на Всевишния! Исаия 14:12-14

Луцифер бил създаден като красиво ангелско същество и бил пръв между ангелите. Той бил въведен във вселена, която действа според принципа $\acute{\epsilon}к \rightarrow \delta\alpha = \zeta\omega\eta$, източник-канал-живот. Съществувала съвършена хармония, тъй като всяко сътворено същество приближавало великия Източник на всичко чрез примера на великия $\delta\alpha$ – Синът на Отец. Сладката хармония, която съществувала между Отец и Сина била споделяна от всички обитатели на вселената дотогава, докато те поддържали примера на Божия Син като крайъгълен камък на тяхната собствена лична идентичност. Може да съществува само един истински $\acute{\epsilon}к \rightarrow$ един абсолютен Източник на всичко, и това е Отец. Хармонията във вселената зависи от постоянното признаване на този факт. “ГОСПОД е нашият Бог; ГОСПОД е един!” Второзаконие 6:4.

Луцифер започнал да вярва, че всичко, което му било дадено, било негово като божествено право и че той самият бил Бог на себе си. Тази лъжа го довела до твърдението, че той самият бил като Всевишния – Отец. Луцифер не се опитал да елиминира Отец, но по-скоро да представи себе си като Негов наследствено равен двойник. Той повече не желаел да гледа на Отец през очилата $\delta\alpha$ на Божия Син. Той си представял един напълно егалитарен модел за вселената, където всички могли да идентифицират себе си като свой собствен източник или $\acute{\epsilon}к \rightarrow$. По този начин Луцифер виждал управлението на вселената като:

$\dot{\epsilon}k \rightarrow$ и $\dot{\epsilon}k \rightarrow$ (източник)
и (източник)

Предложената от него формула довела до прекратяване отношенията на естествения поток на $\dot{\epsilon}k \rightarrow \delta\alpha = \zeta\omega\eta$ източник-канал-живот. Силите на два абсолютни $\dot{\epsilon}k \rightarrow$ източника, естествено биха довели до напрежение, което изисква синтез или баланс за възвръщане на единството.

Можем да представим това като формула:

$\dot{\epsilon}k \rightarrow \zeta\omega\eta \leftarrow \dot{\epsilon}k$ (източник)
 \downarrow (източник) $\dot{\epsilon}k$ (източник)

Сблъсъкът на двете $\dot{\epsilon}k \rightarrow$ сили довежда до унифициране или синтез на двете в едно мистично единство. Индивидуалната идентичност се жертва от компромис поради личното убеждение за общото благо, и хармонията и баланса очевидно са възстановени. Тази нова формула се отличава с премахване на принципа $\delta\alpha$. Така, за да се поддържа хармония във вселената трябва да има продължителен конфликт и разрешение, тъй като всяка индивидуалност намира лична идентичност на основата на това да бъде $\dot{\epsilon}k \rightarrow$ източник. Луцифер обещал на всички, които го послушат:

... Но Бог знае, че в деня, когато ядете от него, ще ви се отворят очите и ще бъдете като Бога – да познавате доброто и злото. Битие 3:6

И така, от самото начало планът на Луцифер бил да елиминира великия $\delta\alpha$ – Синът на Бога.¹⁶ Щом като Синът е премахнат, той щял да покани всеки да стане част от универсалния източник посредством какъвто си

¹⁶Йоан 8:44 - "... той беше убиец от началото..." (превод на KJV)

пожелае философски метод. Дали посредством пантеизъм¹⁷ или чрез поклонение на съравен бог, за да станат като него, няма значение дотогава, докато принципът за канала δῖα всъщност реално не съществува. Някой може да претендира, че изявява принципа за канала δῖα, докато същевременно е ясно, че същинската реалност е тази на един ἔκ → източник.

Това е произходът на великата война във вселената. Война между две разбирания за фундаменталните отношения на нейните първи небесни същества.

Божественият Модел на Писанието	Моделът на бога на този свят
ἔκ → δῖα = ζωη източник → канал = живот	1. ἔκ → ζωη ← ἔκ (източник) ↓ (източник) 2. ἔκ (източник)

Моделът на бога на този свят е бил унаследен от основателите на нашата раса, когато те приели лъжата - “Никак няма да умрете...ще бъдете като Бога.” Бит. 3: 4,5. Когато продадохме хармоничната позиция на δῖα за един постоянен процес на конфликт между себе си и Бога, за да станем наш собствен ἔκ → източник. Начинът, по който расата ни се е отнесла с великия δῖα, когато Той дошъл на този свят е доказателство, че тази лъжа понастоящем съществува естествено в човечеството. Той бил разпънат на кръст и убит. Скромният и мил характер на Божия Син, който бил послушен на Своя Отец във всичко, не бил в хармония с ума, който сме били наследили. Нашите първи родители приели този богохулен модел директно от неговия изобретател Луцифер.

Интересно е да се отбележи, че диалектичката концепция е съществувала във философията на Хераклит от Ефес (535 – 475 пр. Хр.), който твърдял, че всичко е в процес на постоянна промяна в резултат на една вътрешна борба и опозиция.¹⁸ Писанията излагат ясноизточника на тази вътрешна борба като разкриват измамната концепция на сатана за Бога, която унищожава идентичността на δῖα. Ето защо Павел пише до коринтяните:

¹⁷Пантеизмът е всяка религиозна вяра или философско учение, които идентифицират Бог с вселената или се твърди, че Бог е вселената.

¹⁸<https://en.wikipedia.org/wiki/Dialectic#Principles>

Но ако нашето благовестие е покрито, то е покрито за тези, които погиват, 4 за невярващите, които умове е заслепил богът на този свят, за да не би да ги озари светлината на благовестието на славата на Христос, Който е образ на Бога. 2 Коринтяни 4:3, 4

Не е възможно да се разбере Божествения Модел и да се намери истинска хармония, когато умовете ни са заслепени от „бога на този свят“. Нашите умове трябва да бъдат „рисетнати“ или новородени за едно правилно разбиране на Божествения Модел. С други думи, да се покаем за нашето идолопоклонство и лъжливи идеи. В Библията този процес е свързан със смъртта, защото той е едно пълно себепредаване и отхвърляне на всичко, което изглежда логично и разумно погледнато през лещите на „бога на този свят“. Единственият начин да се върнем към принципа $\delta\iota\alpha$ е като помолите Сина на Бога да ви научи и да ви помогне. Невъзможно е да направим това сами, защото умовете ни са настроени в друга посока под влиянието на луциферовото учение.

Като въведение към многото проблеми, които причинява „моделът на бога на този свят“, нека помислим за самото възприемане на истината. В Божествения модел „всичко“ произлиза от Един $\epsilon\kappa$ → Източник, което означава, че има една абсолютна истина и един източник на истина.

В първия етап от „модела на бога на този свят“ или моделът на творението, има най-малко два източника на истина. Ако размножим модела, чрез въздигането на всички личности до божественост или до това да са $\epsilon\kappa$ → източник, тогава имаме много версии на истината и това логично довежда до максимата на датския философ Сьорен Киркегор (1813 – 1855), че „субективността е истина и истината е субективност.“ Истината вече не е обективна и остава на хората да използват всякакви налични средства, за да убедят останалите в тяхната „истина“. Различните истини се съревновават помежду си или мистично секомбинират чрез сила - така или иначе този модел с много източници е доста нестабилен, бивайки изграден върху пясък. Истината се откъсва от нейната обективност и на хората се дава

възможност да използват каквото и да е на разположение, за да убедят другите в своята „истина“.

Наличните средства включват манипулация, измама, а накрая и физическа принуда за установяване на собствената „истина“ на някого, тъй като няма абсолютна истина в „модела на бога на този свят.“ Историята разкрива, че доминиращите участници на този метод са били онези, които най-успешно са представяли няколко „истини“ на различни

групи, дори и тогава, когато такива идеи са в конфликт помежду си. Изразяването на няколко противоречащи си “истини”, веднага прави безполезна същинската идентичности по този начин стигаме до нуждата от издигане на “обществени тълкуватели” (spin doctors), за да предадат посланието на тези “истини”, да успокоят масите и да създадат усещането, че многоводачи стоят само за това, което би подпомогнало напредъка на каузата им за господство. Личности, които са способни да убедят мнозинството в техните “истини”, колкото и противоречиви да са, могат да запазят гласове, необходими за доминирането на техните “истини” в групата. По този начин политическият процес на всички народи по света е подхранван от това изкривяване и масовизиране на истината, оставяйки членовете на всеки народ с усещане за измама и разочарование. Тези чувства в крайна сметка могат да доведат до революция и прехвърляне на властта. Докато се сменя ръководството, проблемите се появяват отново, защото то се изгражда на същата концепция за истината.

Нека сега се обърнем към онзи конфликт, за който говорил Хераклит от Ефес. Ще видим как учението на Луцифер причинява конфликт в отношението между тялото и ума, както и между разум и чувства.

8. Шабат за душата: намиране на вътрешен мир

Библейският запис за сътворението на човека разкрива, че:

...И ГОСПОД Бог образува човека от пръст от земята и вдъхна вноздрите му жизнено дихание, и човекът стана жива гуша. Битие 2:7

Научаваме, че човекът е комбинация от тяло и дихание или вятър/дух. Какво е отношението между тези два елемента - тяло и дух или тяло и ум? Ако потърсите в Интернет израза “Проблем с ума и тялото” ще откриете, че има изобилно литература, посветена на този въпрос.

Един от централните въпроси в психологията (и философията) засяга проблема ум/тяло: дали умът е част от тялото или тялото е част от ума? Ако са отделни, то как тогава си взаимодействат? И кое от двете надзирава другото?¹⁹

Нека тестваме тези въпроси в двата обсъждани модела:

Божественият модел на Писанието	Моделът на бога на този свят
$\acute{\epsilon}\kappa \rightarrow \delta\iota\alpha = \zeta\omega\eta$ Източник \rightarrow Канал = Живот	1. $\acute{\epsilon}\kappa \rightarrow \zeta\omega\eta \leftarrow \acute{\epsilon}\kappa$ (източник) \downarrow (източник) 2. $\acute{\epsilon}\kappa$ (източник)

Идентифицирането на елементите в Божествения модел е просто, когато приложим характеристиките *видим* и *невидим*. Ясно е, че умът е невидим, а тялото е видимо. Така че нашата формула в този случай е:

$$\text{УМ} \rightarrow \text{ТЯЛО} = \text{ЖИВОТ}$$

¹⁹<http://www.simplypsychology.org/mindbodydebate.html>

Ако приложим подходящите характеристики на модела, виждаме, че умът е главата или това, което насочва тялото. Тялото е канала, чрез който се разкрива ума. Мислите на ума се изявяват чрез гласа и действията на тялото. Апостол Павел изразява това отношение ум-тяло, когато казва:

**А уморявам тялото си и го поробвам, да не би проповядвайки на другите, аз самият да стана неогобрен.
1 Коринтяни 9:27**

Тялото е поставено в подчинение на ума. Но тук трябва да бъдем внимателни и да се придържаме към всички характеристики на Божествения Модел. Умът е защитник на тялото във връзка с това, че той се опитва да го държи винаги добре нахранено, то да се упражнява и да постигне адекватна почивка за тялото. Това е в контраст с платоничните идеи, които водят до потискане на тялото и до издигането на монашеството²⁰ и бичуването на тялото. Тази идея е естественият плод на модела на творението, както ще видим по-късно. В този модел виждаме:

1. Ум → Живот ← Тяло (Дуализъм)
или
2. Ум/Тяло (Монизъм)²¹

Когато тялото и умът са схващани като две образувания съизточници, ще се стигне до стремеж за синхронизиране на два противоположни елемента. Една от най-често срещаните човешки ситуации, които идват като резултат от този модел на живота е: как да се справим с въпроса за глада. Когато тялото сигнализира за глад и то има съравен статус с ума, тогава кой решава какво и колко трябва да се яде? С други думи, дали изразът на тялото за глад е апел или заповед? В Божествения Модел това се разбира като апел към ума. Умът оценява дали молбата ще служи за добро или за вреда на тялото и тогава издава заповед. Ако телесните функции са в подчинение на ума, когато той казва не, няма

²⁰Монашеството е религиозен начин на живот, който отрича светските начинания, за да може да се стигне до пълно посвещение на духовната работа. Практиките на монашеството често включват сурова дисциплина, чрез телесни страдания за отслабване и потискане на пълтските желания.

²¹https://en.wikipedia.org/wiki/Mind-body_problem

да има конфликт, но ако тялото и особено по-нисшите части на мозъка, не са в подчинение на по-висшия член дял на мозъка, ще има война в ума дали да се яде или не. Тази война се провежда масово в света през въпроси, свързани с напълняването и много болести в резултат на стила на живот, случващи се поради това, че умът е бил принизен до второкласната позиция на тялото.

В Божествения Модел, хармонията на ума и тялото се намира в контрола на ума над тялото, където умът се грижи за тялото и го защитава, а тялото храни ума и изразява и разширява неговото мислене и воля. Докато тялото и умът са моделирани по великата $\epsilon\kappa \rightarrow \delta\iota\alpha$ - източник-канал формула, тя ще се старее да функционира в този ред и така ще предотврати размирицата в душата, докарвайки мир. Качествата на Божия Син, великият $\delta\iota\alpha$ на вселената, са които подигуряват покоя. Както Исус ни учи:

Елате при Мен всички, които сте отрудени и обременени, и Аз ще ви дам почивка. Матей 11:28

Хармонията на ума и тялото могат да започнат, когато позволим на принципа на Христос $\delta\iota\alpha$ да владее в живота ни, за да повлияе каналните аспекти на естеството ни. Тази хармония ще доведе до Шабат или покой за душата.

Въпросът за ума и тялото може още да бъде разширен в отношението между разума и чувствата. Нека още веднъж приложим двете формули. Досетихме се, че Божественият модел показва разума като невидим, а чувствата включват видим израз.

Разум \rightarrow Чувства = Живот

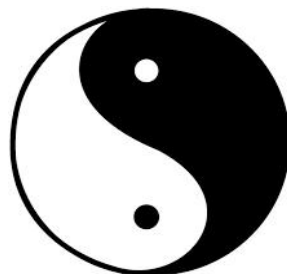
Обратният вариант при модела на творението - "бъди свой бог" това става:

1. Разум \rightarrow Живот \leftarrow Чувства
↓
2. Господство на разума - "рационализъм."²²
ИЛИ
2. Господство на чувствата - "Нека чувствата те водят."

²²https://en.wikipedia.org/wiki/Chariot_Allegory

Ако изучавате на някакво ниво разума и емоциите, ще получите много съвети относно това как да ги хармонизирате. Възприемайки разумът и емоциите като два източника, на които се гледа като на противоположни принципи, създава се вътрешна борба за господство. Платон представял това като бял и черен кон, които теглят колесницата ни в живота. За Платон, разумът бил белия кон, докато емоциите, черния кон и по този начин показвал съперническото естество на техните отношения.

Съперничеството на черното и бялото отишли една стъпка напред в Изтока чрез принципа Инг и Янг, където сърцето на

бялото е черно и сърцето на черното е бяло. И отново можем да видим частичен израз на това във филмовата поредица „Междувездни войни“, където сърцето на джадайската етика се изразява в спокойна, добре премерена дисциплина, ръководена от чувствата.

Някой би могъл да каже, че в сърцето на емоциите разумът, но тогава това затваря един диалектичен цикъл, който, постоянно повтаряйки се, води до едно мистично и неразбираемо съществуване. “Просветените” ви казват, че неговото подлагане на съмнение разкрива, че сте начинаещ ум; че трябва просто да оставите сърцето ви да възприеме това, което умът не може да приеме. “То е тайна, просто го приеми”

Цялото това объркване, конфликт и тази битка могат да утихнат чрез приемането на Божествения Модел и отношенията на водачество-подчинение при разума и емоциите, където емоцията действа като увеличител и сияние на славата на ума. Роденият Син ни кани да се храним с великия Хляб на живота бѝх, за да възстанови истинската хармония и да докара покой на умовете и телата ни.

9. Тесният път до Божествения модел

Някога наблюдавали ли сте как човек скача от висока скала или сграда? Бейс джъмкингът е екстремен спорт, при който скачате от много високо и опасно място, след което отваряте парашут преди да ударите земята. Гледах много видео клипове по Интернет, записали това преживяване. Скачачите споделят за страховата бариера, която човек трябва да превъзмогне, за да направи скок. Преминаването от “модела на бога на този свят” към Божествения Модел е процес, подобен на този. Ако представите формулата на Божествения Модел в контекста на святата Божия планина, където Бог пребивава на върха на планината, виждаме следното:

Източник
↓
Канал

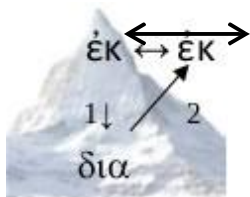
Библията ни казва относно Отец:

Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността, Чие то Име е Светият: Във високото и свято място обитавам, и при онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените и да съживявам сърцето на съкрушените. Исая 57:15

Отец обитава на върха на планината и единственият достъп до Него е чрез Неговия δια Син. Синът на Бога заема позиция на смирение и послушание към своя Баща. Синът е наследил всичко, което Неговият Отец притежавал, но Той остава подчинен и под властта на Своя Отец. Луцифер, който станал Сатана след като паднал, пожелал да се издигне над висотата на облаците и да стане като Всевишния.

А ти казваше в сърцето си: На небесата ще се изкача, над Божиите зvezди ще извися престола си и ще седна на планината на събранието в крайния север, ще се изкача над висотата на облаците, ще бъда подобен на Всевишния!
Исая 14:13, 14

Този процес на себевъзвишаване може да изглежда така:

Източник ↔ Източник

Опитвайки се да се въздигне до равенство с Бога и да стои в Божия храм, твърдейки че е Бог, е стремеж към една изключително висока позиция. Това е място, което не ни принадлежи и затова то ни поставя на ръба на една много висока скала. Връщането към истинската ни позиция на подчинение на великия $\epsilon\kappa$ → Източник на вселената изисква от нас да скочим от тази позиция. Ако сами направим този скок, бихме умрели и ще бъдем загубени завинаги. Имаше едно същество във вселената, което можеше да осъществи един такъв скок и да отвори път за нас за връщане към подходящото ни място в Божествения модел. На Божия Син е било дадено да бъде равен на Своя Баща. Той е определен да стои на върха на планината със Своя Отец. Но от съжаление към нашата паднала раса, Христос осъществил този удивителен скок, за да може да ни върне обратно към истински отношения с Отец.

Имайте в себе си същия стремеж на ума, който беше и в Христос Иисус; 6 Който, като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва да държи като плячка равенството с Бога, 7 а ограби Себе Си, като взе образа на слуга и стана подобен на хората, 8 и като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.
Филипяни 2:5-8

С големия скок от планината, Божият Син отворил път за нас, за да се върнем обратно към Божествения Модел и да научим отново принципите на Сина на Бога $\delta\iota\alpha$. Предизвикателството за нас е, че нямаме парашут и нашият скок със сигурност би довел до смъртта ни. Отгоре не може да се види, че когато скачаме, Христос може да ни

държи по пътя надолу и Той поема в наша полза въздействието на падането, в това че умря веднъж, веднъж умря за всички.

Но желанието да се скочи идва само при онези, които осъзнават, че е богохулно да търсиш възвишената позиция като на Самия Бог. В нашето естествено състояние ние не виждаме проблем с тази ситуация, защото „богът на този свят” е заслепил очите ни за това ужасно богохулство. Законът на Бога звучи с гръмовен глас от планината:

Да намаш груги богове освен Мен! Изход 20:3

Докато гледаме светкавиците и чуваме гръмотевиците, и чувстваме разтърсването на планината, можем да усетим опасността от нашата позиция. Усещаме нуждата от скока, но се страхуваме, че ще умрем и затова оставаме като замръзнали предпазливо поставени на планината. Факт е, че единствената причина, поради която все още можем да бъдем живи, е поради молитвите на Сина, докато е висял на кръста: “Отче, прости им, защото не знаят какво правят.”

Да се стъпи на планината би означавало мигновена смърт, защото, когато се опитваме да възвишим себе си, веднага би трябвало да паднем в смъртта си. Обаче Христос се застъпва в наша полза пред Отец да ни подари време да признаем този наш голям грях. Само когато виждаме, може чрез Закона на Бога да бъдем впечатлени, за да припомним до ръцете Му и да позволим да бъдем разпънати с Него и да се роди отново живота Ъѝ. Намираме себе си, като първите ни родители, покорно разположени в подножието на планината и очакващи да се изкачим, когато сме повикани, облечени в дрехите на Ъѝ канала на Божия Син.

Мястото за скок от планината се нарича в Писанието тясната порта. Това е много тясно място, където можем да почувстваме прегръдката на Спасителя и да скочим с Него.

Влезте през тясната порта, защото широка е портата и пространен е пътят, който води към погубел, и мнозина са онези, които минават през тях. Матей 7:13

Тясната врата за повечето хора е трудна, както за намиране, така и за влизане през нея. Първо тя е трудна за намиране, защото ние не чувстваме естествена нужда да влезем през нея. Щом веднъж сме намерили портата, тесният вход изисква от нас да оставим назад

всичко в този живот, за да минем през нея. Трябва да желаем да бъдем като камилата, която ще мине през иглените уши. Иглата било едно много ниско и тясно отверстие в стената на града в Ерусалим. Когато основните порти били затворени, това било единственото място, през което можело да се влезе. Търговецът, трябвало напълно да разтовари всичките съкровища от камилата си и да накара камилата да застане на колене и да се провере прездупката на стената. Ето защо е трудно за богат човек (един, който има гордост в себе си и се възвишава, придържайки се към “нештата”, които представят неговата себе стойност) да влезе през тясната порта. (Матей 19:24)

Когато законът гърми от планината с гласа на любящо предупреждение, отравящата лъжа, че ние сме си наш собствен ък → източник, кара мнозина да се подиграват на тези предупреждения, наричайки това измислица, с цел сплашването и контролирането на несигурните. Други пък учат, че законът не е повече важен, защото той бил изпълнен и довършен на кръста. Унизителният скок на Христос към Неговата смърт бил достатъчен; нямало нужда да скачаме с Него. Няма нужда да се смиряваме и да се покаяваме по един толкова съкрушаваш

сърцето начин. Чрез тези и много други изобретения, тясната порта е скрита за света, така че човекът остава на планината необлечен в дѝа дрехите на Божия Син.

Онези, които се намерят без тези дрехи на планината през време на сватбата на Божия Син с църквата, ще трябва да скочат от планината сами. Отново и отново Божият Син призовава изгубените овце на планината, отивайки надалеч, за да прибере отново скитащите се овце, но те не желаят да чуят. Издига се вика: “Не желаем този човек да царува над нас.” Така че, те ще скочат сами без посредник и ще стане ясно, че това е бил напълно ненужно.

Да стоиш на скалата, гледайки надолу към хилядите метри, изглежда много плашещо. Сигурното усещане е, че трябва да умрем, но Исус ни е казал:

**Който обича живота си, ще го изгуби; и който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот.
Йоан 12:25**

Искаш ли радостта и благополучието, които ще бъдат твои, ако влезеш през Божествения Модел и откриеш ключа, който възстановява, хармонизира и подрежда всички отношения, които те засягат? Нека Божият закон прогърми в душата ти, нека очите ти бъдат отворени за нечестието на това да вярваш, че ти си си твой собствен ък → източник. Ако не можеш да видиш по какъв начин това е общо преживяване, наследено от първите ни родители, моли се за очи, които да виждат и открий в болката на разбитите отношения и вътрешната борба, че вирусът на „модела на творението“ върлува в ума и тялото ти. Ела при тясната порта и остави нещата, към които си привързан, и които в момента са твоята дефиниция за личност, и виж в Христос Един, Който никога няма да те остави, нито ще те забрави по време на спускането ти към долината на смирението. Иисус очертава пътя на благословието. Каня те да изучаваш това внимателно и да обхванеш всяка точка.

И като отвори устата Си, ги поучаваше, като казваше:

3 Блажени бедните по дух, защото е тяхно небесното царство.

4 Блажени скърбящите, защото те ще се утешат.

5 Блажени кротките, защото те ще наследят земята.

6 Блажени, които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят.

7 Блажени милостивите, защото на тях ще се покаже милост.

8 Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.

9 Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божии синове.

10 Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно небесното царство.

11 Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо всякакво зло заради Мен.

12 Радвайте се и се веселете, защото е голяма наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас.

Иисус казва:

Елате при Мен всички, които сте отрудени и обременени и аз ще ви дам почивка. Матей 11:28

Може да отнеме няколко дни да изпитате сърцето си. Може дори да сте възприемали себе си, като някой, който ходи по пътя на Христос, но да сте разбрали, че битката ви със себе си е довело до много слаби резултати във вашия характер. Днес е денят на спасението. Христос е готов да държи ръката ти и да те води надолу към равнината. Каня те да направиш тази стъпка, този скок на вярата, не скок на невежеството, но скок в отговор на пълното познание на погрешния начин, по който всички ние сме живели до сега. Зная, че няма да съжаляваш за това решение. Иисус ни казва днес:

**Всичко, което Ми дава Отец, ще го даде при Мен, и който го даде при Мен, никак няма да го изпъдя.
Йоан 6:37**

10. Следващата стъпка

В тази малка книжка бяха представени някои основополагащи принципи на Божествения Модел. Пред теб има цял един свят от открития, които те очакват във връзка с това, как подреждането на източник и канал във всички области на живота ти може да се открие в Отец и Сина. Това е началото на една поредица от малки книги, които очертават аспектите на този Божествен Модел. В своето пътуване, ние желаем да изследваме Божествения Модел на любовта, Божествения Модел на брака, Божествения Модел на закона, Божествения Модел на поклонението и Божествения Модел на финансите. Благодаря ти, че инвестира време в пътуването до този момент и се моля това да е било благословение за теб. Нека тези думи на нашия Баща ти говорят:

Сине мой, ако приемеш гумите ми и запазиш заповедите ми в себе си, 2 така че да е внимателно ухото ти към мъдростта и да приклониш сърцето си към разума, 3 да, ако призовеш благоразумието и издигнеш гласа си към разума; 4 ако го потърсиш като сребро и го подириш като скрити съкровища, 5 тогава ще разбереш страха от ГОСПОДА и ще намериш Божието познание – 6 защото ГОСПОД дава мъдрост, от устата Му излизат знание и разум. 7 Той запазва истинска мъдрост за честните, щит е за ходещите в непорочност, 8 за да закрия пътеките на правдата и да пази пътя на светите Си. Притчи 2:1-8

За нас има само един Бог – Отец, от Когото е всичко и ние за Него; и Един Господ – Иисус Христос, чрез Когото е всичко и ние чрез Него. 1Коринтяни 8:6

Иисус му каза: Аз съм пътят и истината, и животът; никой не идва при Отца, освен чрез Мен. Йоан 14:6

Товага Иисус пак каза: Истина, истина ви казвам: Аз съм вратата на обците. 8 Всички, които са идвали преди Мен, са крадци и разбойници; но обците не ги послушаха. 9 Аз съм вратата: ако някой влезе през Мен, ще бъде спасен и ще влиза, и ще излиза, и ще намира паша. Йоан 10:7-9

Но ние проповядваме разпънатия Христос: за юеите – препънка, а за езичниците – глупост, 24 но за самите призвани – и юеи, и гърци – Христос, Божия сила и Божия мъдрост. 1Коринтяни 1:23, 24

...За да се утешат сърцата им, като се свържат заедно в любов, за всички богатства на пъното проумяване, за познаването на тайната на Бога – Христос, 3 в Когото са скрити всичките съкровища на мъдростта и на познанието.

Други книги от поредицата:

Божественият Модел на Любовта и Брака

Божественият Модел на четене на Писанието

Божественият Модел на Поклонението

Други книги от този автор:

Моят Любим

С ехо от светилището, Песен на песните и “Пътешественикът”, се проследява пътуването на един човек през препятствия, изпитания и предизвикателства, за да намери Иисус, Синът на Отец, да се влюби в Него и да остави всичко.

Идентичностни войни

Войни на идентичността е едно пътуване на себеразкриването. То е покана да научим за собствената си стойност изцяло в контекста на отношенията. Книгата разкрива принципите, които ще ви помогнат да избегнете нагласа на ума от този свят, която се изявява чрез представяне и да намерите свободата за най-важните ви отношения.

Въпроси на живота

Всичко, което правим в живота, е повлияно от убежденията ни за това от къде идва стойността ни. В тази книга ще откриете библейския възглед за това, от къде идва нашето достойнство, с фокус върху ролята, която имат семейните отношения, когато става въпрос за установяване на усещането ни за ценност. Ще бъдете поведени в едно пътуване през историята на човечеството, за да научите за контраста между Божието семейно царство, където всеки член е сигурен в своето усещане за стойност, и сатанинското семейно царство, където всеки се бори да подсугури собственото си усещане за достойнство. Проникновенията в тази книга са обвързани с това да променят живота ви, предоставяйки яснота за собствените ви семейни отношения и по-ясно разбиране на Бог и Неговия Син.

Универсалните модели на живота са навсякъде около нас. Те идват от изначалния Божествен Модел, слизащ от Отец чрез Сина и се намират навсяко ниво от действителността.

Слънце и луна, семе и растение, родител и дете, цар и държава, Стар завет — Нов завет, моделът на източника и канала е ключът.

Един изопачаващ, конфликтен модел си е проправил път в живота на мъже и жени и в сърцата и умовете на управители и водачи. Всичкитрябва да изберат своя модел на живота или смъртта. Свещените Писания ни подтикват да изберем

Божественият МОДЕЛ на ЖИВОТА